

VIII. Innestående vinstmedel åren 1907—1908.

Ultimo Decemb. 1906	odisponerade	Finf.	12,789,470: 65
"	"	"	"
"	disponerade	"	5,000,000: —
År 1907 tillkomna	"	"	5,032,092: 94
"	"	"	"
1908	"	"	7,679,691: 62
		"	"
		Finf.	30,501,255: 21

År 1907 till reservfonden öfverförda	Finf.	10,000,000: —	
"	"	"	
"	"	5,032,092: 94	
"	"	"	
"	enligt Landtdagens beslut till Statsverket utbetalda	"	7,789,470: 65
		"	"
		"	22,821,563: 59

Odisponerade ultimo Dec. 1908 Finf. 7,679,691: 62

Finlands Landtdags Bankfullmäktiges

BERÄTTELSE

till

Landtdagens Bankutskott

omfattande året 1909.

Helsingfors, 1910.
Finska Litteratursällskapets tryckeri.

På den europeiska penningemarknadens hufvudorter rådde särskildt under förra hälften af år 1909 en riklig tillgång på ledigt kapital, till följd hvaraf diskonträntan i Frankrike bibehöll sig oförändrad vid 3 %, i Tyskland sänktes från 4 till 3 $\frac{1}{2}$ % och i England, efter att i januari hafva höjts till 3 %, i mars åter nedgick till 2 $\frac{1}{2}$ %. Mot hösten tillstramades marknaden i Tyskland och den i England påverkades af en stark ökning i Förenata Staternas guldbehof. Räntesatserna i Berlin och London stego därför till 5 %, men de nedgingo åter i december till 4 $\frac{1}{2}$ % i London samt i januari innevarande år till 3 $\frac{1}{2}$ % i London och 4 $\frac{1}{2}$ % i Berlin. I Sverige och Danmark har lägsta diskonträntan under året varit 4 $\frac{1}{2}$ å 5 %, i Norge alltså februari månad 4 $\frac{1}{2}$ %.

Efter de allvarsamma rubbningar 1907—08 års kris vållat i det ekonomiska lifvet har dettas återgång till normala förhållanden försiggått endast långsamt. Särskildt på de industriella områdena har företagsamheten hämmats af fortsatt öfverproduktion och en märkbar återhållsamhet vid kapitalplaceringar.

Dessa förhållanden i förening med andra omständigheter gjorde sig själfallet kännbara äfven vid de tillfällen då man från finskt håll uppträdde såsom lånsökande på de europeiska börserna. Medan emissionskurserna för de 3 $\frac{1}{2}$ % utländska lån landet erhöill under åren 1889—1903 vaxlade mellan 95,5 och 99,75 % samt 3 % lånet af år 1898 emitterades till 97,75 %, utgjorde sålunda emissionskursen för det 4 $\frac{1}{2}$ % statslån, som till ett nominelt belopp af 45 miljoner mark efter långvariga underhandlingar afslöts i december 1908 och inflöt i januari 1909, endast 92,5 %. Och för de lån, som till ett antal af sju och ett nominelt belopp af sammanlagdt 57,7 miljoner mark, af särskilda fastighetsbanker och stadskommuner under år 1909

upptogs i utlandet, utgjorde emissionskursen för ett kommunalt 5 % lån å 5 miljoner mark 99,75 %, för de öfriga 4 1/2 % lånen 92,5 å 95,5 %.

Det betydande belopp af utländskt kapital, som sålunda tillfördes landet, verkade att den lindring i pennin-geknappheten hos oss, som redan under 1908 års senare månader förmärkts, ytterligare fortskred, och Finlands Banks ställning medgaf att det af Banken i april 1908 på ett års tid i utlandet till förstärkande af dess metalliska kassa upptagna kassakreditivet å 10 miljoner mark icke behöfde förnyas. Därjämte såg sig Banken i april månad i stånd att sänka sina räntesatser med 1/2 %, hvarigenom dess lägsta diskontranta nedgick till 5 %.

Emellertid fortsatte efterfrågan på kapital att vara stor. Visserligen utföll resultatet af årets skörd i allmänhet tillfredsställande och insättningarna i de enskilda bankerna ökades något i jämförelse med dem under närmast föregående år. Men insättningarna i sparbankerna understego uttagningarna och viktiga grenar af landets industri arbetade fortsättningsvis under dåliga konjunkturer, medan byggnadsverksamheten i städerna och deras omgifningar fortfor att vara liflig. Finlands Banks räntesatser undergingo därför icke någon ytterligare nedsättning, och de enskilda bankernas högsta depositionsränta förblef, liksom sparbankernas inlåningsränta, under året oförändradt vid 5 %.

Finlands Banks utlåning har under året något minskats, ity att Bankens tillgodohafvande i utestående fordringar, som vid årets början steg till 78,3 miljoner mark, hvaraf 8,3 miljoner mark hos de enskilda bankerna mot beviljade lån och rediskonterade vexlar, den 31 december uppgick till 71,9 miljoner mark, hvaraf 6,1 miljoner mark hos de enskilda bankerna. Att beloppet af utelöpande sedlar, efter att under året hafva utgjort i medeltal 88,4 miljoner mark och i medlet af januari endast 82,1 miljoner mark, per ultimo december uppgick till icke mindre än 111,6 miljoner mark, berodde uppå en större utbetalning i sedlar under senare hälften af sistnämnda månad till statsverket å dess upp- och afskrifningsräkning.

Bankens tillgångar i obligationer å utländskt mynt samt kontokuranter i utlandet hafva under året ökats med 41,4 miljoner mark och valutan för dess sedelutgifning med 33,4 miljoner mark. Och de enskilda bankernas tillgångar i tillgodohafvanden i utlandet och vexlar å utländskt mynt

utvisade per ultimo november en ökning under året af 22 miljoner mark.

I skrifvelse till Landtdagen af den 3 april 1908 föreslogo Bankfullmäktige att det belopp, hvarmed Finlands Banks utelöpande sedlar, enligt 18 § i reglementet för Banken, får öfverstiga dess valuta för sedelutgifning, måtte höjas från 40 till 50 miljoner mark, eller med 10 miljoner mark, äfvensom att högsta beloppet af lån eller kredit, som för den metalliska kassans förstärkande, enligt 19 § i reglementet, får i utlandet upptagas, måtte höjas från 10 till 20 miljoner mark, eller med jämväl 10 miljoner mark, hvilka förslag icke hunno slutbehandlas vid den förra, men förnyades och godkändes af den senare af sagda års Landtdagar. Enär de motiv, som föranledde dessa Bankfullmäktiges förslag till förändringar i reglementet, fortfarande kvarstå, vore det för Banken af betydelse att Landtdagens beslut i ärendet snarast vunne Kejsarens och Storfurstens fastställelse.

Jämväl i det förslag till nytt reglemente och ny stat för Finlands Bank, hvilket Bankfullmäktige, såsom nedan under 17 § angifves, inlämnade till 1909 års Landtdag, föreslogs att grundfonden skall utgöra 50 miljoner mark samt reservfonden ökas med minst en tredjedel af vinstmedlen för hvarje år intill dess att densamma uppgår till minst 50 miljoner mark. Med afseende å Finlands Banks uppgift få Bankfullmäktige äfven nu framhålla nödvändigheten af att dess fonder ökas samt i sådant syfte föreslå, att af Bankens vinstmedel för år 1909, utgörande 6,369,525 mark 56 penni, största möjliga belopp, men i hvarje fall minst en tredjedel öfverföres till reservfonden.

*Finlands
Banks regle-
mente.*

*Disposi-
tionen af
vinstmedlen.*

Särskilda af Bankfullmäktige handlagda ärenden.

1 §.

Finlands Banks utländska ombud. Uti skrifvelse af den 13 januari 1909 anmälte Direktionen att bankfirman London and County Banking Company, Limited i London, hvilken disponerar öfver omkring 9,750,000 pund egna medel, erbjudit sig att vara Finlands Banks ombud i sagda stad. I anledning häraf bemyndigade Bankfullmäktige den 16 januari 1909 Direktionen att till Finlands Banks ombud i London antaga ifrågavarande bankfirma.

Enligt meddelande af Direktionen hade jämväl bankfirman Berliner Handels-Gesellschaft i Berlin, hvilken eger ett kommanditgrundkapital af 110 miljoner tyska mark samt en reservfond af 34 $\frac{1}{2}$ miljoner tyska mark, erbjudit sig att vara Finlands Banks ombud i Berlin, och bemyndigade Bankfullmäktige den 10 december 1909 Direktionen att antaga Berliner Handels-Gesellschaft till Finlands Banks ombud i sagda stad.

2 §.

Bestämmingar angående Bankens vaxel- och lånerörelse. Enligt beslut af den 19 september 1908 hafva följande räntesatser tillämpats vid Bankens lånerörelse:
5 $\frac{1}{2}$ procent vid diskontering af rena affärsvexlar och uppsagda bankdepositionsbevis med en löptid icke öfverstigande tre månader;

6 procent för enahanda vexlar och depositionsbevis med längre löptid än tre månader ända till sex månader;
6 $\frac{1}{2}$ procent vid diskontering af öfriga vexlar oberoende af deras längre eller kortare löptid;

5 $\frac{1}{2}$ procent för hypotekslån och kassakreditiv mot pant af guld och silfver, finska statsverkets och Finlands Hypoteksförenings å utländskt mynt lydande samt med statsgaranti försedda obligationer samt utländska obligationer, utfärdade af stater eller försedda med statsgaranti;

6 procent för hypotekslån och kassakreditiv, hvilkas säkerhet utgöres af andra slags obligationer, depositionsbevis och inteckningar; samt

6 $\frac{1}{2}$ procent för hypotekslån och kassakreditiv mot aktier.

Inträdesafgiften för kassakreditiv beräknades efter $\frac{1}{2}$ ‰ per år, men kreditiven beviljades på endast ett halft år. Dessutom var Direktionen berättigad att, på sätt äfven därförinnan varit bestämdt, i förekommande fall vid diskontering af vexlar, som icke voro att betraktas såsom rena affärsvexlar, tillämpa de för rena affärsvexlar gällande satser samt att särskildt, såsom dittills förfarits, utan afseende å vxlarnes beskaffenhet beräkna dessa sistnämnda satser för vexlar, som rediskonterades af privatbankerna.

Den 24 april 1909 sänktes räntesatserna till följande belopp, hvilka sedermera tillämpats vid Bankens lånerörelse:

5 procent vid diskontering af rena affärsvexlar med en löptid icke öfverstigande tre månader;

5 $\frac{1}{2}$ procent vid diskontering af enahande vexlar med längre löptid än tre månader ända till sex månader samt för uppsagda depositionsbevis med en löptid icke öfverstigande tre månader;

6 procent vid diskontering af öfriga vexlar oberoende af deras längre eller kortare löptid samt för depositionsbevis med längre löptid än tre månader ända till sex månader;

5 procent för hypotekslån och kassakreditiv mot pant af guld och silfver, finska statsverkets och Finlands Hypoteksförenings å utländskt mynt lydande samt med statsgaranti försedda obligationer samt utländska obligationer, utfärdade af stater eller försedda med statsgaranti;

5 $\frac{1}{2}$ procent för hypotekslån och kassakreditiv, hvil-

kas säkerhet utgöres af andra slags obligationer, depositionsbevis och inteckningar; samt 6 procent för hypotekslån och kassakreditiv mot aktier.

Bestämningarna angående inträdesafgiften för kassakreditiv, lånetiden för kreditiv och Direktionens rätt att i förekommande fall vid diskontering af vexlar, hvilka icke äro att betraktas såsom rena affärsvexlar, tillämpa de för rena affärsvexlar gällande satser samt att beräkna dessa sistnämnda satser för vexlar, som rediskonterades af privatbankerna, hafva bibehållits oförändrade sådana de varit vid årets början.

3 §.

Åtgärder, som angå enskilda än Ärenden angående ackord hafva icke förekommit flere än ett, hvilket handlagts den 24 april.

personers förbindelser till Banken. På framställning af Direktionen hafva Bankfullmäktige den 29 december 1909 förordnat att särskilda Bankens tillgodohafvanden till ett belopp af inalles 10,228 mark 21 penni skulle till osäkra öfverföras. Därjämte hafva Bankfullmäktige bifallit till afskrifning helt och hållet af en del tidigare för osäkra förklarade fordringar, utgörande sammanlagdt 366,499 mark 86 penni.

4 §.

Revision af Finlands Bank. Den uti Finlands Banks reglemente påbjudna revision af Bankens förvaltning för år 1908 har förrättats af Landtdagens bankrevisorer under mars och april månader år 1909. I enlighet med revisorernas tillstyrkan hafva Bankfullmäktige i stöd af stadgandena härom i bankreglementet å Landtdagens vägnar den 7 april 1909 meddelat Bankdirektionen ansvarfrihet för Bankens förvaltning under år 1908.

5 §.

Granskning af Bankens lånerörelse. Hvarje månad hafva Bankfullmäktige på grund af Bankens böcker och räkenskaper samt rapporterna från afdelningskontoren verkställt sådan granskning af Bankens

rörelse och utlåning, som i 2 § af den för Fullmäktige utfärdade instruktion angifves. För öfrigt hafva Bankfullmäktige jämväl hvarje månad genomgått Bankdirektionens memorialprotokoll för nästföregående månad.

6 §.

I enlighet med föreskriften i 40 § af gällande bankreglemente hafva Bankfullmäktige verkställt inventering af hufvudkontorets kassahalf och samtliga kassor äfvensom låne- och säkerhetshandlingar samt depositioner, hvilket skett den 7, 9, 10 och 15 september samt 12 och 13 oktober. Det vid sagda inventering konstaterade resultat, hvilket delgifvits Bankdirektionen, har varit med Bankens böcker öfverensstämmande.

Beträffande Bankens afdelningskontor hafva Bankfullmäktige, på samma gång förordnanden för de af Fullmäktige utsedda diskontledamöterna utfärdats, jämväl anmodat desse att en gång i månaden på tider, som de själfva funne för godt att i hvarje fall särskildt bestämma, verkställa föreskrifna inventeringar vid kontoren.

Dessutom hafva inspektioner verkställt:
vid kontoret i Jyväskylä den 27—28 februari af t. f. Bankdirektören Basilier;
vid kontoret i Åbo den 17—19 mars af t. f. Bankdirektören Basilier;
vid kontoret i S:t Petersburg den 15 april af ordföranden i Direktionen von Collan;
vid kontoret i S:t Michel den 3—4 maj af t. f. Bankdirektören Basilier;
vid kontoret i Nikolaistad den 17—18 maj af t. f. Bankdirektören Basilier;
vid kontoret i Uleåborg den 21—22 maj af t. f. Bankdirektören Basilier;
vid kontoret i Björneborg den 24 maj af Bankdirektören Järnefelt;
vid kontoret i Tammerfors den 25—26 maj af Bankdirektören Järnefelt;
vid kontoret i Wiborg den 11—14 oktober af t. f. Bankdirektören Basilier;
vid kontoret i Sordavala den 15—16 oktober af t. f. Bankdirektören Basilier;

Inventeringar:

a) vid hufvudkontoret.

b) vid kontoren i landsorten.

vid kontoret i Joensuu den 17—19 oktober af t. f. Bankdirektören Basilier;
 vid kontoret i Kuopio den 12—14 december af t. f. Bankdirektören Basilier;
 vid kontoret i S:t Michel den 15—16 december af t. f. Bankdirektören Basilier;
 vid kontoret i Kotka den 17 december af t. f. Bankdirektören Basilier; samt
 vid kontoret i Tavastehus den 20 december af ordföranden i Direktionen von Collan.

c) vid kontoret i S:t Petersburg. Såsom inventeringsman för kontorets i S:t Petersburg kassor har fungerat Chefen för finska passepeditiöner verkliga Statsrådet Friherre Th. Bruun och såsom dennes suppleant Rättegångsbiträdet vid samma ämbetsverk Kollegiirådet H. J. Helenius.

7 §.

Förbränning af förslitna sedlar. Efter hand som förslitna sedlar till hufvudkontoret inkommit och till större antal samlats, hafva Bankfullmäktige låtit genom tillkallade fruntimmer uppräknat det befintliga förrådet af dylika sedlar, hvilka därefter förbränts uti den i Bankens ekonomiebyggnad inrättade ugn. Uppgifter om sålunda förbrända sedlar ingå uti Bankfullmäktiges protokoll för den 8, 10, 12 och 15 februari, 17, 19 och 22 maj, 6, 8, 11, 14 och 17 september samt 10, 14, 16, 21, 23 och 28 december 1909.

8 §.

Bankens nya sedlar. Sedan Arkitekten E. Saarinen, åt hvilken Finlands Bank uppdragit att uppgöra eskissritningar till Bankens nya 1,000 marks sedlar, utarbetat ett förslag, hvilket af Bankförvaltningen ansågs ändamålsenligt och i afseende å utstyrseln tilltalande, anhöllo Bankfullmäktige uti underdånig skrifvelse af den 16 januari 1909 om stadfästelse å sådan text, utstyrsel och form för Finlands Banks sedlar å 1,000 mark, som omförmälda förslag jämte till det samma hörande förklaring utvisade. Till denna framställ-

ning af Bankfullmäktige biföll Kejsrerliga Senaten för Finland den 26 januari 1909.

I enlighet med af Bankens Direktion i samråd med Bankfullmäktige meddelade anvisningar uppgjorde Arkitekten E. Saarinen härefter ritningar jämväl till 5, 10, 20, 50, 100 och 500 marks sedlar, hvarå Senaten, i anledning af Bankfullmäktiges därom gjorda framställningar, stadfäste ny text, utstyrsel och form äfven för dessa sedelsorter i enlighet med de uppgjorda ritningarna och desamma åtföljande förklaringar, den 7 maj 1909 för fem marks sedlar och den 19 påföljande oktober för 10, 20, 50, 100 och 500 marks sedlar.

Senatens beslut uti sagda ärenden äro intagna i författningssamlingen.

9 §.

Uti Landtdagens skrifvelse af den 16 november 1909 meddelades Bankfullmäktige att Finlands Banks odisponerade vinstmedel för år 1908, utgörande 7,679,691 mark 62 penni, skola öfverföras till Bankens reservfond, hvilket beslut af Bankfullmäktige meddelats Bankens Direktion till kännedom och efterrättelse.

Finlands Banks odisponerade vinstmedel.

10 §.

Emedan i Bankens i Wiborgs stad egande gård utaförts särskilda nödigbefunna reparationer, för hvilka erlagts sammanlagdt 3,771 mark 88 penni, biföllo Bankfullmäktige, i enlighet med Direktionens framställning, den 16 januari 1909 till att sagda belopp finge af Bankens medel användas för bekostande af nämnda reparationer.

Atgärder rörande kon-torslokalerna och Bankens fastigheter.
a) Wiborg.

Sedan Direktionen uti bref af den 24 maj 1909 anhallit att, för iordningställandet af öfre våningen af Bankens egande gamla stenbyggnad i Wiborgs stad samt för anskaffandet af en kloakledning till en handelslokal i nedra våningen af samma byggnad, ur Bankens medel måtte beviljas 3,200 mark, biföllo Bankfullmäktige till sagda framställning den 8 juni 1909.

Uti skrifvelse af den 30 oktober 1909 anmälte Direktionen att Bankens kontor i Wiborg snart komme att

flyttas till Bankens i det närmaste redan färdiga egna byggnad, i anledning hvaraf kontorets nuvarande lokal, hvilken medels hyreskontrakt af den 11 februari 1898 var hyrd för 20 år mot en årshyra af 4,000 mark, blefve för Banken onödig. Enär emellertid uthyrandet af Bankens nuvarande lokal för Bankens räkning skulle erfordra stora reparationskostnader och egaren af gården, Vicehäradshöfdingen J. A. Thesleff, förklarar sig villig att mot en ersättning af 15,200 mark rygga omförmälda hyresaftal, ansåg Direktionen brytandet af hyreskontraktet vara fördelaktigare för Banken och anhöll att få till Vicehäradshöfdingen Thesleff af Bankens medel utbetala af honom fordrade 15,200 mark för ryggandet af sagda hyresaftal, räknadt från den 1 juni 1910. Till denna framställning biföllo Bankfullmäktige den 6 november 1909.

b) Kotka. Sedan Professorn G. Nyström uppgjort ritningar till en nybyggnad, som var afsedd att uppföras å Bankens i Kotka stad egande tomt, anslogo Bankfullmäktige, i enlighet med Direktionens förslag, den 24 april 1909 att för ändamålet användas högst 200,000 mark.

c) Jyväskylä. Uti skrifvelse af den 29 mars 1909 anmälte Direktionen att stadsmyndigheterna i Jyväskylä numera samtyckt till att åt Banken förhyra dess nuvarande lokal i sagda stad fortsättningsvis för fem år, räknadt från den 1 juni 1910 mot en årshyra af 3,000 mark, hvilken med 500 mark öfversteg den för sagda lokal härintills erlagda hyran, men var 500 mark mindre än det belopp, hvilket af stadsmyndigheterna tidigare vid underhandling angående förlängning af hyreskontraktet fordrats. Emedan förnyandet af hyreskontraktet på dessa af Direktionen tidigare erbjudna villkor syntes vara fördelaktigare för Banken än bebyggandet redan nu af Bankens i Jyväskylä egande tomt, anhöll Direktionen om bemyndigande att med vederbörande uppgöra nytt hyresaftal på omförmälda villkor. Bankfullmäktige biföllo till denna framställning den 1 april 1909.

Uti bref af den 24 april 1909 anhöll Direktionen om rätt att använda ett belopp af 4,000 mark till särskilda reparationer i Bankens i Jyväskylä stad egande gård enligt af Byggmästaren A. E. Henrikson uppgjorda ritningar och kostnadsförslag, till hvilken framställning Bankfullmäktige biföllo den 24 april 1909. Emedan detta anslag senare befanns vara otillräckligt, beviljade Bank-

fullmäktige den 16 december för ändamålet ytterligare 3,162 mark 37 penni.

Sedan Kyrkorådet för finska S:t Maria församlingen i S:t Petersburg medels kontrakt af den 16 september 1904 åt Finlands Banks kontor i sagda stad hyrt dess nu innehafvande lokal för tio års tid, räknadt från den 1 augusti 1904 för en årshyra af 1,800 rubel med rätt att efter förloppet af fem år enligt godtfinnande höja hyran med 500 rubel, hade Kyrkorådet, enligt Direktionens för Finlands Bank skrifvelse af den 8 juni 1909, höjt hyran med sagda belopp, räknadt från den 1 augusti 1909.

11 §.

För skyddandet af kontoret i Wiborg har Kejsrerliga Senaten för Finland den 25 januari 1909, på framställning af Bankfullmäktige, fortsättningsvis beviljat ett anslag ur statsmedel.

12 §.

Emedan det belopp af 75,000 mark, som enligt därom meddeladt förordnande högst finge inestå uti kassörens Bankens kontor i Kotka kassa, till följd af den stegrade vaxel- och diskontrörelsen visat sig vara otillräckligt, hafva Bankfullmäktige, på framställning af Direktionen, den 8 juni 1909 fastställt det högsta tillättna beloppet i nämnda kassa till 100,000 mark.

13 §.

Af det å stat upptagna anslaget för beredande af semesterledighet åt Bankens ämbets- och tjänstemän har användts under år 1909 18,148 mark 36 penni. Bankfullmäktiges beslut beträffande dispositionen af semesteranslaget återfinnes i protokollet för den 15 maj sagda år.

Vaktmästaren vid Bankens kontor i Åbo K. G. Lindholm, hvilken på begäran erhållit afsked från sin befattning, räknadt från den 1 oktober 1909, hafva Bankfullmäktige den 25 september sagda år tilldelat en listids-pension af 1,000 mark om året, motsvarande den Lindholm enligt stat tillkommande lön.

c) Diskre- De tvänne penningaräknarene och vaktmästaren
tionsmedlen. äfvensom vaktmästarebiträdet vid kontoret i S:t Peters-
burg hafva ur diskretionsmedlen tillagts sedvanliga grati-
fikationer till påsken och nyåret till ett belopp af samman-
lagdt 405 rubel.

d) Expense- Sedan Direktionen anmält att de för kontoren i
medlen. Björneborg och Sordavala bestämde expensmedlen för
år 1909 till följd af ökad rörelse icke komme att räcka
till för ändamålet samt att enligt verkställda beräkningar
kontoret i Björneborg nödgades använda högst 500 mark
och kontoret i Sordavala omkring 310 mark utöfver
sagda expensmedel, hafva Bankfullmäktige den 10 de-
cember 1909 för ändamålet beviljat oförmälda belopp.

I enlighet med stadgandet i anm. 8 af den för Ban-
ken fastställda staten af den 5 mars 1906 hafva Bank-
fullmäktige, med bifall till Direktionens i ärendet fram-
ställda förslag, den 14 december 1909 beviljat följande
belopp expensmedel att under år 1910 användas vid
Bankens filialkontor, nämligen: vid kontoren i Åbo, Björne-
borg, Nikolaistad och Uleåborg med 1,200 mark för en-
hvar, vid kontoret i Kuopio 1,300 mark, vid kontoren i
Joensuu, Sordavala, S:t Michel, Tavastehus, Jyväskylä och
Kotka 1,000 mark för enhvar, vid kontoret i Wiborg 3,200
mark, vid kontoret i Tammerfors 1,800 mark och vid
kontoret i S:t Petersburg 2,500 mark.

14 §.

Bankkommis- Tjänstledighet dels för sjukdom dels för enskilda
sarietjän- angelägenheter har under år 1909 åtnjutits af förestän-
sterna. darena för nedannämnda kontor, nämligen:
i Kuopio O. Wallenius från den 4 maj till den 18
i samma månad samt från den 7 till den 18 juni;
i S:t Petersburg O. Lindberg från den 5 juni till
den 16 i samma månad, från den 16 juli till månadens
slut och från den 19 oktober till den 18 december;
i Nikolaistad V. Gadding under augusti månad samt
från den 29 november till den 5 december;
i Björneborg E. Broms under augusti månad;
i Tavastehus B. E. Sundgren från den 25 augusti
till den 1 september;
i S:t Michel K. G. Åkesson från den 16 augusti till
den 1 september;

i Sordavala W. Stenius från den 18 oktober till den
2 november; samt

i Åbo W. Wegelius från den 29 oktober till den
29 december.

Under förenämnda ledigheter hafva enligt Bank-
fullmäktiges förordnanden bankkommissariebefattningarna
i regeln föreståtts af kassörerna vid resp. kontor.

För öfrigt har under sommaren semesterledighet be-
viljats föreständarene för kontoren på en månad, hvar-
jämte en del af bemälda föreständare af Direktionen på
ansökan tilldelats kortare tids ledighet, dock icke utöfver
en vecka för gången.

15 §.

I anledning af att ledamoten af diskontkommittén i *Diskontkom-*
Joensuu Filosofiedoktorn, Lektorn Johan Wilhelm Roni- *mittéerna.*
mus affidit samt suppleanten vid sagda kommitté Stations-
inspektorn Carl Wainö Aspelund flyttat bort från orten,
förordnade Bankfullmäktige, på framställning af Direk-
tionen, den 22 oktober 1909 Lektorn Aaro Markkanen
att vara ledamot af nämnda diskontkommitté till årets slut.

Till ledamöter och suppleanter i diskontkommittéerna
vid Bankens kontor i landsorten utsågos för år 1910 ge-
nom Bankfullmäktiges beslut af den 23 november 1909:

i Björneborg till ledamöter: Häradshöfdingen, Lag-
mannen Theodor Leopold Eck och Kontorföreståndaren
Claes Gotthard von Rehausen samt till suppleanter: Hand-
landen Fritz Arthur Juselius och Stadskamreraren Johan
Leineberg;

i Joensuu till ledamöter: Handlanden Wilhelm Hämä-
läinen och Lektorn Aaro Markkanen samt till suppleanter:
Handlanden Johan Pitko och Häradshöfdingen Karl Gott-
frid Krook;

i Jyväskylä till ledamöter: Hofrådet Adolf Wilhelm
von Zweygberg och Prokuristen Hugo Parviainen samt
till suppleanter: Vicehäradshöfdingen Hjalmar Hollmerus
och Kronolänsmannen Anshelm Rönneberg;

i Kotka till ledamöter: Stadskamreraren, Vicehäradshöf-
dingen Gösta Nordgren och andre Stadsläkaren, Medi-
cinelicentiaten Viktor Hugo Alfthan samt till suppleanter:
Tullförvaltaren Robert Fredrik Wilhelm Staudinger och
Ingenjören Johan Albert Collin;

i Kuopio till ledamöter: Häradshöfdingen Frans

Oskar Möller och Politierådmannen Johan Fredrik Dahlström samt till suppleanter: Läneräntmästaren Herman Werner Sahlstein och Prokuristen Reino Brunila;

i S:t Michel till ledamöter: Kommerserådet Carl Fredrik Pöndinen och Trafikdirektörsassistenten August Fredrik Granfelt samt till suppleanter: Kaptenen Wolde-
mar Winter och Vicehäradshöfdingen Ernst Edvard Rosenqvist;

i Nikolaistad till ledamöter: Kommerserådet Carl Johan Hartman och Borgmästaren Ivar Wilhelm Hasselblatt samt till suppleanter: Handlanden Johan Edvard Backman och Vicekonsuln Lennart Eliel Backman;

i Sordavala till ledamöter: förre Häradshöfdingen Karl Gustaf Berg och Handlanden Wilhelm Sorvali samt till suppleanter: Handlandene Ossian Evert Kivinen och Alexander Johan Nissin;

i Tammerfors till ledamöter: Kommunalrådet Carl Vilhelm Åkerlund och Fabrikanten Oskar Björkell samt till suppleanter: Fabrikanten Fabian Klingendahl och Vicehäradshöfdingen Walter Björkstén;

i Tavastehus till ledamöter: Ingeniören Johan Henrik Holmén och Handlanden Anders Gustaf Skogster samt till suppleanter: Fabrikanten Gustaf Richard Fältmars och Justitierådmannen Gustaf Leonard Idestam;

i Uleåborg till ledamöter: Kommerserådet Fredrik Adolf Riecki och Justitierådmannen Torsten Lundberg samt till suppleanter: Politierådmannen Oskar Gustaf Laurin och Handlanden Herman Andersson;

i Wiborg till ledamöter: Hofrättsrådet Egid William Elfvingen och Konsularagenten Carl Edvin Ekström samt till suppleanter: Bokhandlaren Viktor Hoving och Justitieborgmästaren Ivar Gerhard Alopæus;

i Åbo till ledamöter: Kommunalrådet Hans Gustaf Hoffstedt och Politierådmannen, Vicehäradshöfdingen Ernst Petter Johan Thomé samt till suppleanter: Handlanden Evert Wilhelm Nylund och Kaptenen Friherre Rolf Maximilian Carpelan.

16 §.

Bankfull-
mäktiges
tjänstgöring.

Jämlikt 74 § i Landtdagsordningen bestämdes den 19 februari genom lottning hvilka Bankfullmäktige voro i tur att afgå sagda år, hvarvid blefvo utlottade af de tre fullmäktige, hvilka ega deltaga i alla å Bankfullmäktiges handläggning ankommande ärenden, Prokuristen Heikki Lind-

roos samt af de tre fullmäktige, hvilka ega deltaga uti ärenden, som ankomma å samtliga Bankfullmäktiges handläggning, Direktören för liffförsäkringsbolaget Suomi Wilhelm Alexander Lavonius.

Vid den 1 november 1909 verkställdt val af bankfullmäktige och revisorer samt deras suppleanter blefvo valda: till bankfullmäktig att deltaga i alla å fullmäktiges handläggning ankommande ärenden Tidningsredaktören Yrjö Elias Sirola;

till bankfullmäktig att deltaga uti ärenden, hvilka ankomma å samtliga bankfullmäktiges handläggning, Tidningsredaktören, Filosofiedoktorn Ernst Fredrik Nevanlinna;

till suppleanter för bankfullmäktige: till förste suppleant Referendariesekreteraren Akseli August Listo, till andre suppleant äldre ledamoten i Lagberedningens andra afdelning Hofrättsassessorn Jurisdoktorn George Fredrik Granfelt, till tredje suppleant Medicinalrådet Gustaf Rudolf Idman, till fjärde suppleant Försäkringsinspektören, Filosofiemagistern Gustaf Onni Immanuel Hallstén, till femte suppleant Lyceilektorn, Filosofiedoktorn Hugo Magnus Johannes Relander, och till sjätte suppleant Handlanden Juho Santaholma;

till revisor för Banken: Inspektören för handelsläroverken Professorn Ernst Jakob Woldemar Bonsdorff, Tidningsredaktören Wäinö Alfred Tanner, Juriskandidaten Jonas Castrén och Landtbruksrådet Karl Wilhelm Bruncrona; samt

till revisorssuppleanter: till förste suppleant Direktören för finska affärsmännens handelsinstitut, Filosofiemagistern Kyösti Nestor Järvinen, till andre suppleant Filosofiemagistern Paaavo Korpisaari, till tredje suppleant Filosofiedoktorn Arvid Neovius och till fjärde suppleant Tidningsredaktören Eero Erkkö.

Efter det omförmälda val skett sammanträdde Bankfullmäktige den 6 november 1909, hvarvid utsågos till ordförande Friherre E. G. Palmén och till viceordförande Professor K. J. Ståhlberg.

Vid tillfälligt förfall hafva såsom bankfullmäktige tjänstgjort Herrar Listo, Granfelt, Hallstén och Relander.

17 §.

Vid 1907 års landtag blef förslaget till nytt reglemente och ny stat för Finlands Bank granskadt af

Revision af
Finlands

Banks reglemente. Bankutskottet och Landtdagen och godkändes härvid några ändringar i staten jämte det Landtdagen uti en den 2 november 1907 dagtecknad skrifvelse uppdrog åt Bankfullmäktige att upptaga förslaget i öfrigt till förnyad revision. I anledning häraf anmodade Bankfullmäktige Direktionen för Finlands Bank att bereda ifrågavarande ärende, hvarå Direktionen, efter med Bankfullmäktige skedd öfverläggning angående detaljerna i ärendet, tillände Fullmäktige förslag till reglemente och stat för Banken jämte motiv.

Efter att hafva granskat sagda förslag sände Bankfullmäktige detsamma jämte skrifvelse af den 2 september 1909 till Bankutskottet, förordande förslagets godkännande med ett till staten gjordt tillägg. Detta förslag har Landtdagen, efter att hafva handlagt detsamma i stadgad ordning, den 16 november 1909 förkastat och tillika beslutit anmoda Bankfullmäktige att ånyo taga under ompröfning behofvet af förändringar i reglementet och staten för Finlands Bank samt att i sinom tid inkomma till Landtdagen med förslag i ärendet.

18 §.

Utlåtande angående beviljande af statsgaranti åt ett aktiebolag. Sedan bestyrelsen för Suomen kaupunki- ja maalaiskuntien Keskuslainakassan Osakeyhtiö — Centrallånekassan för Finlands stads- och landskommuners Aktiebolag uti en till Kejsarliga Senaten inlemnad skrifvelse anhållit om anskaffande af statsgaranti för de lån aktiebolaget komme att upptaga å utrikes ort till ett belopp af högst 20 miljoner finska mark samt tillika anhållit att, ifall 18 § i förordningen angående bankrörelse, som af bolag idkas, i sin nuvarande form utgjorde hinder för beviljandet af garanti, åtgärd måtte vidtagas för åstadkommande af sådan ändring af sagda paragraf att beviljandet af garanti blefve möjligt, anhöll Finansepeditionen i Kejsarliga Senaten uti skrifvelse af den 11 oktober 1909 att Bankfullmäktige måtte afgifva utlåtande angående den föreslagna ändringen af omförmälda nådiga förordning.

I anledning häraf anmälte Bankfullmäktige uti skrifvelse till Finansepeditionen af den 22 oktober 1909 såsom sin mening att sagda lagrum icke medgaf att åt bank eller annan inrättning, hvilken i sin verksamhet är underkastad bestämningarna i förordningen angående bankrörelse, som af bolag idkas, beviljas statsgaranti för af denna

utfärdade obligationer. Emellertid funno Bankfullmäktige det vara önskvärdt att till § 18 i förordningen af den 10 maj 1886 angående bankrörelse, som af bolag idkas, måtte fogas ett sådant tillägg att lagen icke måtte utgöra hinder för beviljandet af statsgaranti för obligationslån, som upptagas af banklagen underlydande inrättningar, hvilka afse tillfredsställande af offentliga samhällens kreditbehof.

Helsingfors den 22 februari 1910.

E. G. Palmén.

K. J. Ståhlberg.

Yrjö E. Sirola.

H. G. Paloheimo.

Gösta Björkenheim.

E. Nevanlinna.

G. E. Winter.

Landtdagens Bankutskott